

Repetitio Clem. I. Ut Clericorum De Officio Ordinarii

Aufréri, Étienne

Leodii, 1702

Introductio sive proœmium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63069](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63069)

TRACTATUS
DE
SÆCULARI POTESTATE
in Clericos.

SUMMARIA PRÆLUDII.

1. Imperator non debet Pontificatus curam arripere, nec è converso Pontifex Imperatoris nomen usurpare.
2. Spiritualis actio à carnalibus distare debet incurfibus, & Deo militans non debet se negotiis fæcularibus implicare.
3. Laicis etiam religiofis nulla fuper Ecclefiis, & perfonis Ecclefiafticis dicitur attributa facultas.
4. Rex Franciæ Jurifdictionem Ecclefiæ non debet impedire.
5. Suprema potestas quam habitu Papa cenferur habere, ad quid valeat.
6. Papa potest etiam inter Laicos fe intromittere arduis negotiis, maximifq; difficultatibus fcandalum generantibus.
7. Privilegium immunitatis perfonæ Clericorum quo jure cenfeatur, &c.

Introductio five proœmium.

I **T**Ametsi Pontificatus jura non deberet Imperator arripere, neque Pontifex Imperatoris nomen
usus.

usurpare, Beato Cypriano sic dicente : *Idem Mediator Dei & hominum Christus JESUS*, sic actibus propriis & dignitatibus distinctis, officia potestatis utriusque discrevit, volens medicinali humilitate hominum corda sursum efferri, non humana superbia rursus in inferiora demergi. Ut etiam Imperatores Christiani pro æterna vita Pontificibus indigerent, & Pontifices pro cursu temporalium tantummodo rerum Imperialibus Legibus uterentur, quatenus spiritualis actio à carnalibus distaret incur-
sibus, & Deo militans minimè se negotiis sæcularibus implicaret, ac vicissim ne rebus ille divinis præsidere videretur, qui sæcularibus negotiis esset implicatus. ii

Proinde Laicis etiam Religiosis super Ecclesiis, & personis Ecclesiasticis nulla sit attributa facultas, quos obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi. Unde *Cælestinus Tertius* ejus in *Epistola Decretali*, non abs re protestatur suæ intentionis non esse, *Regis Francorum jurisdictionem perturbare, vel minuire, cum Rex ipse jurisdictionem Ecclesiæ nec vellet, neque deberet impedire*. Nam si Regum ipsorum gloriosissima gesta mente revolvamus, non modò Universalis Ecclesiæ jura violare, aut quoquo modo perturbare, semper abstinuerunt. Quinimò adversus eorundem invasores, innumeros duxerunt exercitus. Et ex præsentì Franciæ Regno per rigidas alpes, magnis periculis & laboribus transeuntes, durissima longissimaque bella gesserunt. Quod factum est, ut Francorum domus pro singulari laude inter omnes fideles Christianissima nuncupetur. iii

Nihilominus, à tempore quo munus Officialis

lis Tholosani gerere cœpi, spirituales, officiales atque temporales plerisque casibus vidi frequenter utrinque sese molestare. Nobis dicentibus Ecclesiasticam jurisdictionem, immunitatem & libertatem per antedictos seculares in dies opprimi, lædi, turbari, & multifariam usurpari. Illis autem in gratia de temporalis regalisque jurisdictionis præjudicium gravamina, novitates, & usurpationes complures per nos fieri & attentari querentibus.

Hinc ipse provocatus Anno Domini 1485, Novembris. *pe. Lucae Cle. ut Clericorum de offi. ordi. in Cle. publice repetendo.* casus nonnullos in quibus Judex secularis de Clericis cæterisque personis Ecclesiasticis, ac eorum causis, rebus, & negotiis cognoscere, necnon judicare, aut alias illis se immiscere de jure possit, ac è diverso Iudex Ecclesiasticus de Laicorum personis, eorumque causis aut negotiis cognitionem atque diffinitionem sibi possit vindicare, aut pariter illis se immiscere in medium tunc adductis, cum aliquibus conclusionibus ibidem publicè disputatis, sub hujusmodi brevi compendio colligere decrevi.

Verum quia nil tam perfectum in humanis adinventionibus reperitur, quod ex aliqua sui parte defectum aliquem non patiatur: si quid in eo minus bene positum, superfluumque vel diminutum inveniat, id scientiæ defectui non erubescam imputari, hinc nostræ lucubratiunculæ lectores apprimè velim exoratos ut malè posita vel scripta (livoris peste postposita) corrigere & emendare non dedignentur, imperfectum quoque scientiæ suppleat perfectio caritatis eorundem. Præterea intentionis nostræ nequaquam existit jurisdictioni, consuetudinibus, privilegiis aut libertatibus Sanctæ Matris Ecclesiæ, vel Regiæ Majestatis in aliquo detra-

IN ECCLESIASTICOS.

197

detrahere, vel derogare, determinationi Sedis Apostolicæ me semper submittendo.

Prima Conclusio fuit talis, quamvis Ecclesiasticæ & Sæculares Jurisdictiones sint distinctæ: verumtamen à Papa jurisdictio Imperatoris censetur emanare.

Secunda Conclusio. Et si Papa gladii temporalis exercitium non habeat, apud eum in suprema censetur potestas. Hujusmodi Conclusionum probationes & improbationes, ac improbationum salvationes, in præsentiarum brevitatis causa prætermittere constitui, quandoquidem ista latius descripserim, in *allegat. repetit. 1. & 2. quest. principalibus*. De quibus etiam plenius per Anthon. Flore. in *secunda parte tertie partis tit. 23. Franc. Pan. in extravagant. Unano Sanctam Card. scilicet Sixti in tractatu de Papa quest. 64. Petrus de Monte in sua Monarch. in tertio libro incipiente: Expeditis his, Anthon. in repetit. cap. Per venerabilem, qui filij sint legitimi 10. col. Oldra. consil. 84. Angel. in l. deprecatio. ff. ad Legem Rhodiam, de iactu. Archi. in tractatu de Heresi, 25. carta. in ver. & quia est tanta præeminentia, & Milis in repe. in versi. jurisdictio, ver. jurisdictionis prorogatio, ubi ait, quod in Papa non cadit jurisdictionis prorogatio, cum sit iudex ordinarius cunctorum. Et ibi, & in verbo *Papa, vers. Papa*, non solum dicit, quod Laicus conventus coram Papa, si dicat eum non esse iudicem suum, ineptè excipit: nam dicere debet Papam non habere in eo jurisdictionis exercitium. Et ita refert in Rota praticari.*

Et si quis forsan diceret. Ad quid valet suprema potestas, quam habitu Papa censetur habere. Vide ubi supra circa finem secundæ quæstionis, ubi tenui valere ad

ad multa, & primò, ut ipsum Imperatorem tanquam inferiorem destituat exigentibus causis.

Item in omnibus arduis negotiis, & maximis difficultatibus generantibus scandalum in Christianitate: nam Papa potest hujusmodi majoritatis ratione se intromittere, etiam inter Laicos, & exercere hujusmodi potestatem sibi à Deo attributam, ibi videre potest latius rationes & jura hæc comprobantia. Adde Sicul. in cap. si duobus, de ap. ubi alleg. Inno. idem tenere, in cap. cum te, de re judicata, & in allegato cap. per venerabilem.

Tertia Conclusio. Licet Privilegium Immunitatis personæ Clericorum sit de jure positivo, fori tamen privilegium est de jure divino, pro quo ultimo est bonus Textus in cap. si Imperator, 96 distinct. ubi glossa quam omnes extollunt & sequitur Zaba in repet. cap. Perpendimus, de sentent. excommunic. Idem tenent Tancre. Innoc. Gofre. Hostien. Joan. Andr. Sicul. in ca. 2. de major. & obedien. Rota decis. 8. 11. in antiquis Gemini. in §. lege, 2. cap. volum. 4. distinct. Sicul. in repetitione ca. Ecclesia. de constit. & in cap. solita, 6. not. de major. & obedi, & de foro competenti, cap. si diligenti, Oldra. consilio 73 Ludo. in singul. 424. incipiente. Sed an possit facere Papa, Sicul. in cap. at si Clerici de judi. & in cap. fin. de forc. competenti, cap. proposuit de concessis Præbendis, & cap. litteras de restit. spoliar. Ex his ponitur regula talis.

SUM-